

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 18 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2019, declarat de avocata Rodica Gaina în numele inculpatului

Baznat Alexandr XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.08.2018 – 18.01.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>14.02.2019 – 05.06.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.09.2019 – 04.12.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani din 18 ianuarie 2019, Baznat Alexandr a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25.000 de lei.

S-a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la Baznat Alexandru în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Baznat Alexandr, contrar prevederilor Legii cu nr.382-XIV din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală a anului 2018, a intrat în posesia stupefiantelor: marijuana, pe care

intenționat a păstrat-o ilegal în locuința sa, situată în XXXXXX, XXXXXX, XX, XXXXXX, până la 20 februarie 2018, când în urma efectuării percheziției autorizate, în casa de locuit a acestuia, s-au depistat și ridicat două borcane, cu conținut de masă vegetală uscată mărunțită, în care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-238 din 13 iunie 2018, s-a depistat tetrahydrocannabinol (C₂₁H₃₀O₂) care reprezintă marijuana, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale obținute artizanal din cânepă. Cantitatea substanței stupefiante - marijuană (materie uscată) constituie 5,077 gr 93,085 + 1,992 gr), care în conformitate cu lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 5,077 gr. de marijuană constituie cantități mari.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat și a indicat că pastilele s-au păstrat din 2013, până când au fost depistate de poliție, iar bănuțele cu semințe îi aparțin lui, deoarece au fost depistate la el în casă, dar cum au ajuns aceste în sobă nu cunoaște. În acel moment la el în casă nu mai locuia nimeni. Oaspeți nu a avut. La inspectoratul de poliție a recunoscut că bănuțele cu semințe îi aparțin.

Totodată, vina lui este se dovedită prin procesul-verbal din 20.02.2018, conform cărui în locuința ultimului au fost depistate și ridicate două borcane, cu conținut de masă vegetală uscată mărunțită, în care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-238 din 13.06.2018, s-a depistat tetrahydrocannabinol (C₂₁H₃₀O₂) care reprezintă marijuana, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale obținute artizanal din cânepă. Cantitatea substanței stupefiante - marijuană (materie uscată) constituie 5,077 gr. 93,085 + 1,992 gr.).

Conform declarațiilor martorului Vicol O., deținând funcția de ofițer principal de sector, împreună cu colegii săi au efectuat percheziția autorizată în gospodăria lui Baznat A. și în una din odăi, în sobă, au fost depistate și ridicate 2 borcănase în care erau semințe asemănătoare cu cele de cânepă.

Martorul Sandu M. a relatat că, în momentul efectuării percheziției în casa în care locuia Baznat A., în sobă, au fost depistate două borcane de plastic în care se afla masă vegetală cu miros specific de culoare cafenie verzuie.

Martorul Trestianu E. a explicat că în urma percheziției, în sobă, au fost depistate 2 bănuțe acoperite cu capac din plastic, în care se aflau semințe și rămășițe de masă vegetală uscată asemănătoare cu marijuana.

După efectuarea percheziției, Baznat A. a dat declarații, conform căror borcanele depistate în casă îi aparțin lui.

Prin urmare, declarațiile inculpatului date în cadrul ședinței de judecată că substanțele narcotice depistate la el în locuință nu-i aparțin și nu cunoaște proveniența lor, sunt neîntemeiate, din motiv că contravin probelor administrate, acestea fiind o metodă de apărare aleasă de ultimul, de rând ce tot el a declarat că în locuința în care a fost efectuată percheziția locuiește de unul singur, o perioadă de circa doi ani.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca procurarea, păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța ținând cont că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se sancționează cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, a concluzionat că inculpatul poate fi resocializat fără a fi privat de libertate, prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în limitele minime prevăzute de sancțiunea normei penale.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate la investigarea cauzei, instanța reținând prevederile art. 227 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, a constatat că acestea au fost suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării, astfel că cheltuielile judiciare în sumă de 1686,20 lei, au fost suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării, din ce motiv urmează a fi respinsă.

3. Procurorul în Procuratura raionului Râșcani, Sergiu Railean, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpat să fie încasate cheltuielile judiciare în sumă de 1686,20 lei.

Apelantul a invocat că instanța nu s-a expus asupra modului în care urmează a fi încasate cheltuielile judiciare în sumă de 1686, 20 lei.

Ori, conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Anumite excepții de la regulă sunt și ele expres arătate la art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală - instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Aceste excepții însă, nu se referă la cazul din speță, prevederile art. 229 Cod de procedură penală au caracter special, față de celelalte prevederi și, de aceea, se aplică corespunzător și cu prioritate.

Statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția unei persoane și, în acest scop, la o anumită etapă a procesului penal, a suportat anumite cheltuieli judiciare care, ulterior, în cadrul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile art. 299 Cod de procedură penală urmează a fi încasate de la condamnat.

3.1. A declarat apel și avocatul Vitalie Cucuș, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că prima instanță incorect a constatat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului, ori, borcănășele au fost depistate într-o odaie în care nimeni nu locuiește, iar în afară de Baznat A. acces în locuința acestuia aveau și alte persoane care puteau să le pună în plită fără știrea stăpânului.

În urma cercetării conținutului borcanelor s-a constatat că erau umplute cu semințe și doar o foarte mică parte era marijuana mărunțită în amestec cu aceste

semințe. Respectiv, chiar și în cazul în care Baznat A. era să cunoască despre aceste borcănășe, el nicidecum nu era în stare să conștientizeze că ele conțin, în afară de semințe de cânepă și substanțe narcotice. Astfel, intenția acestuia de a păstra substanțe narcotice nu a fost dovedită în ședința de judecată.

Principiul prezumției nevinovăției în procesul penal prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2019, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în latura cheltuielilor judiciare și pronunțată o nouă hotărâre.

De la Baznat Alexandru s-au încasat în bugetul de stat suma de 1680 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a rezumat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele componente ale infracțiunii, ori, fiind audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț, în prezența apărătorului, el a declarat că vina o recunoaște pe deplin, se căiește în cele comise și anume, este vinovat în faptul păstrării substanțelor narcotice, masei vegetale de cânepă, careva obiecții la colaboratorii poliției n-are și promite pe viitor să nu mai comită astfel de fapte.

Declarațiile lui, date în cadrul urmăririi penale, sunt pertinente și vin în coroborare cu procesul-verbal de percheziție din 20.02.2018, că în locuința acestuia au fost depistate și ridicate două borcane, cu conținut de masă vegetală uscată mărunțită, în care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-238 din 13.06.2018, s-a depistat tetrahydrocannabinol (C₂₁H₃₀O₂) care reprezintă marijuana, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale obținute artizanal din cânepă. Cantitatea substanței stupefiante - marijuana (materie uscată) constituie 5,077 gr. (3,085 gr. + 1,992 gr.).

Totodată, faptul nerecunoașterii vinei de către inculpat, este doar o metodă de apărare în vederea eschivării de la răspunderea penală pentru fapta comisă, ori, invocările că acces în locuința acestuia aveau și alte persoane care puteau să le pună în plită fără știrea lui, sunt irelevante cazului, fiind declarative și invocate abia în prima instanță, inițial, la urmărirea penală, acesta afirmând că substanțele narcotice îi aparțin, iar careva pretenții la colaboratorii poliției sau la alte careva persoane presupuse nu are, faptul dat confirmându-se și prin aceea că ultimul nu a făcut careva obiecții în cadrul petrecerii percheziției și ridicării substanțelor narcotice.

Astfel, în afara oricărui dubiu rezonabil, în urma verificării probatoriului administrat, s-a constatat, că Baznat A., într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală a anului 2018, a intrat în posesia stupefiantelor: marijuana, pe care intenționat a păstrat-o ilegal în locuința sa, situată în XXXXXX, XXXXXX XX, XXXXXX, până când la 20.02.2018, în urma efectuării percheziției autorizate, în casa de locuit a acestuia, au depistat și ridicat două borcane, cu conținut de masă vegetală uscată mărunțită, care reprezintă marijuana, ce se atribuie la categoria

substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale obținute artizanal din cânepă cu masa de 5,077 g de marijuană, constituind cantități mari.

Probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, prin prisma acestora instanța de judecată a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probator, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului în fapta adusă lui în învinuire, totodată fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererea de apel formulate cu privire la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Deci, prima instanță a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului, corect încadrându-i acțiunile în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

La fel, instanța de fond corect a statuat că inculpatului urmează a i se stabili o pedeapsă cu amenda la limita minimă.

Totodată, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea constatării tehnico-științifice, prima instanță nu a ținut cont de dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Astfel, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-238 din 13.06.2018, pentru care s-a achitat suma de 1680 lei.

Potrivit art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar potrivit alin. (2), instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare

Alin. (3) al aceluiași articol enunță că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Prin urmare, instanța de fond a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de procuror, privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1686,20 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică și rechizite, inculpatul fiind eliberat total de la plata acestora, fără a indica, a motiva și a face careva referire la faptul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală.

Având în vedere că inculpatul are vârsta de 31 ani, locuiește de unul singur, fiind divorțat, cu toate că nu este angajat oficial, în instanță a relatat, că lucrează

neoficial în sfera construcțiilor, fapt ce permite de a se concluziona că acesta are surse de venit și posibilitate reală de a achita cheltuielile judiciare. Mai mult, locuiește de unul singur și plata cheltuielilor judiciare nu va influența asupra situației materiale a careva persoane, ori, nu are pe nimeni la întreținere.

Astfel, sentința instanței de fond, urmează a fi casată parțial, în partea cheltuielilor judiciare, cu încasarea din contul inculpatului a sumei de 1680 lei, ce constituie suma achitată pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-238 din 13.06.2018, pe când suma de 6 lei și 20 bani, solicitată de acuzare pentru rechizite, urmează a fi respinsă deoarece nu cade sub incidența art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală.

5. Avocata Rodica Gaina a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat că la baza sentinței de condamnare ambele instanțe au reținut declarațiile inculpatului date în calitate de bănuit la faza urmăririi penale, unde acesta a recunoscut pe deplin vina în păstrarea substanțelor narcotice, se căiește sincer de cele comise și promite pe viitor să nu mai comită astfel de fapte.

Depistarea în urma percheziției a marijuanei în proporții mari în imobilul în care locuiește Baznat A. nicidecum, nu este proba concludentă, că anume lui îi aparține marijuana, că anume el o păstrat-o în acest imobil, că anume el intenționat a păstrat marijuana în proporții mari.

Inculpatul nu poate purta răspundere pentru declarațiile sale depuse în cadrul cauzei penale în calitate de bănuit, învinuit și inculpat, fiind în sarcina acuzării să probeze prin probe veridice, fără careva dubii, că anume dânsul a comis infracțiunea ce i se impută.

Existența unor probe și constatări nicidecum nu este suficient pentru a condamna o persoană, pentru a o recunoaște vinovată în circumstanțele în care dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Imobilul, în care, în urma percheziției, au fost depistate substanțe narcotice, nu aparține cu drept de proprietate privată inculpatului, în acest sens acuzarea nu a prezentat în fața instanței vreo probă, ce ar confirma dreptul de proprietate al acestuia asupra imobilului situat în XXXXXX, XXXXXX XX, XXXXXX.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4. din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, a martorilor Octavian V., Sandu M. și Trestianu E., precum și a probelor scrise enumerate la *pct. 2., 4. din prezenta decizie*, toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal (*pct. 2. - 4. din decizie*).

Ori, însuși inculpatul nu neagă faptul că gospodăria aparținea anterior bunelor, dar acum dânsul de unul singur locuiește în casa unde a avut loc percheziția.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*Hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei

de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rodica Gaina, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 18 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2019, în privința inculpatului Baznat Alexandr XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 20 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun